

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

za*Te

Znala sam da griješim
- neporecivo
da meni nije mjesto pod tvojim (vašim) suncem
da meni, solo, sviće tek u suton
a jutro da više pristaju tuđoj množini

Pa, ipak, i to se zove usud, jer
da nije bilo tvog čitanja moje pjesme
ko otiska (moga) prsta
i one - ko da sam se (njome) okupo
da nije bilo i njih i tebe
ne bih ni ja bila
tišina u buci
svjetlo u tami
ne bi se ni ova pjesma
sama od sebe skladala
iz tvoga odsustva

Iz bezdna!

u koji potonem čim me neka punina izda
čim se preda mnom ispriječi
tačka u prostoru

Nisi stao na nju; ne izrijekom
pa da je, samom sobom, preobrazim u crtu
u metasoničnu vezu u sintagmi
iz koje kreću ponornice
čije je da spoje nespojivo

Nisam ni sama zastala na toj nevidljivoj kružnici, jer
kadgod se nisi oglašavo
ja sam tu šutnju ćutjela ko ogroman bezdan
koji strašno huči

Trepere i kad te nema tvoje glasnice
u mome uhu

muzika bez zvuka i bez glazbala
izmedju nas se razastire praznina
po kojoj postelji
u slapovima
pada
vreo karmin mojih cjelova
moje samoće - u punom cvatu

Zriju njeni bolovi u svòj punini

Nije ti se nikad omako ni najmanji mig
a da se sve stubokom nije premetlo u mojoj utrobi
ti možeš sad nazad u pustinju mene
nek ti je sretan blagdan!
ja odoh, već znaš! njoj
- Crnini*

U njoj su sve boje objedinjene!

Sibgata'IIIâh, wa man ahsanu min'alllâhi sibgah

P.S. Nisi ti kriv što sam se vratila Zemlji
jednom već otišla Nebu
Jer da je Bog htio da ti i ja ne budemo bar na tren u
sintagmi
ni jedno od nas ne bi uvježbalo
ko par u starom tangu
ovu Sreću i Ništa
da plešu, makar nakratko
- zajedno

(Sarajevo, 2. listopada, 2012.)

* Şibgata'IIIâh, wa man ahsanu mina'IIIâhi şibgah Obojio
je Alllâh (crnom bojom Jednoće Svoga Bitka pa ko je
savršeniji od Alllâha u svom bojenju?!
Qur'ân, 2:138